

Между това други-тъ жени ся възвръщали въ града, ободрени отъ думы-тъ на Ангела; тыя вѣрѣли полегка и размышлявали за всичко онова, что чули; веднага самъ Господь Иисусъ прѣдстанѣлъ прѣдъ нихъ. „Радуйтесь!“ казалъ Той. Тѣ ся уплашили и въ страха си паднѣли при позоѣ-тъ Му и поклонили му ся. „Не бойте ся,“ говорилъ Спаситель на жены-тъ „но идете, обадете на братие-то Ми. Нека идѣтъ въ Галилеѣ, тамо ще Мя видятъ.“

Това неизяснимо-умилително событіе е прѣдзнаменованіе, че ный подиръ смърть-тъ ще ся сберемъ съ любезны-тъ на сѣрдце-то ни. Марія и други-тъ жени, ученицы Христовы, были свидѣтельницы на смърть-тъ Му. Тѣ Го видѣли на кръста, видѣли прободенны-тъ Му ребра, изъ които истекла кръвь и вода, видѣли Го положена въ гроба; но пакъ тѣ видѣли Иисуса Христа воскресша. Колко и да блистало прославленно-то тѣло Христово, но тѣ познали божественныя Му образъ, милостивыя Му гласъ — и сѣрдца-та имъ ся испълнили съ найживѣ и найсладѣкъ восторгъ.

Така нѣкога ще ся явятъ и намъ образы-тъ на любезны-тъ ни усопши прѣобразены, обновены съ новѣ животь. Ный ще познаемъ незабвенны-тъ имъ черты, ще познаемъ знаемый на сѣрдце-то ни гласъ. Вы, дѣца, които сте останали сирацы и които плачете на гробове-тъ на родители-тъ си, утѣшете ся съ мысль, че ще настане блаженный часъ, когато ще ся соедините съ нихъ! Раздѣла-та, които причинява смърть-та, е кратковременна; но соединеніе-то подиръ смърть-тъ е вѣчно! И за да бѣде совершенна ваша-та радость, живѣйте така, каквото никакво обличеніе совѣсти да не помрачава блаженно-то соединеніе.